

MOORDENAAR GEVRAAGD

(Murder for the Asking)

Toneelstuk in drie bedrijven

door

DEREK BENFIELD

vertaling

A. Zijlstra

Bewerkt door

C.J. van der Geer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOORDENAAR GEVRAAGD - MURDER FOR THE ASKING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DEREK BENFIELD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henry Scholte

Dora Scholte

Janet Greving

James Franssen

Rechercheur Terpstra

Fred Peters

Rita Franssen

Het stuk speelt zich af in de flat van Henry en Dora Scholte, in een buitenwijk van een vrij grote stad.

Eerste bedrijf:

eerste tafereel - vrijdagavond

tweede tafereel - zaterdagmorgen

Tweede bedrijf: een paar tellen later

Derde bedrijf:

eerste tafereel - zaterdag in de namiddag

tweede tafereel - een uur later

DECOR:

De kamer van een huurflat, begane grond, in een buitenwijk van een vrij grote stad. Links achter is een open keukentje met een grote ruit. Midden achter de deur naar het halletje, rechts achter de deur naar de slaapkamer, rechts voor de schoorsteenmantel met een gaskachel. Door het halletje rechtsaf komt men in de gemeenschappelijk hal met de buitendeur. Uit dezelfde deur linksaf bij de trappen en de andere flats. Midden rechts een leunstoel, aan de andere kant van de kachel, op de voorgrond een kleinere leunstoel. In het midden een bank, half naar de kachel togedraaid.

Midden links 'n eettafel met twee stoelen; een derde stoel staat tegen de wand links voor. Rechts van de deur staat een dressoir. Verder enkele boekenplanken, staande schemerlamp enz. De inrichting is niet luxe, maar wel sfeervol. Duidelijk geen rijkelui's huishouding, maar Dora is blijkbaar erg handig en heeft er met fleurige gordijntje enz. toch een gezellig geheel van gemaakt.

EERSTE BEDRIJF
(eerste tafereel)

Henry Scholte, een sympathieke, soms wat meelijwekkend aandoende, man van ongeveer 40 jaar, ligt in een leunstoel te slapen. Een opengevouwen krant ligt naast zijn stoel, de radio speelt zachtjes. Na een poosje gaat de bel. Hij reageert niet. Er wordt weer gebeld. Hij schrikt op, ziet slaperig om zich heen, rekt zich uit en gaapt. Gaat overeind zitten en ziet op de klok op de schoorsteenmantel; het is later dan hij dacht.

Henry: Jemig. *(hij pakt haastig de krant op en doet de radio uit, er wordt weer gebeld)* Ja, ja, ik kom al, ik kom er aan. *(af richting buitendeur, van achter het toneel)* O, ben jij het. *(Dora komt op, ze heeft een regenjas aan en een hoofddoekje om. Ze heeft een tas met boodschappen bij zich en een plastic tasje van een stomerij met een blouse er in. Ze gaat de kamer in, Henry achter haar aan)* Ik vroeg mij juist af, wie daar zou zijn.

Dora: Wie had je dan verwacht, de Koningin? *(zet boodschappen op tafel en doet haar jas uit en doekje af)* Wat een dag vandaag. Ik ben bekaf. En veel mensen in de bus, je hebt het nog nooit zo gezien. Daarom ben ik wat laat. Je was toch niet ongerust, wel?

Henry: Wat?

Dora: Ongerust. Ik zei, je was toch niet ongerust, wel?

Henry: Och nee, lieverd, ik was niet ongerust.

Dora *(staat nu bij kachel)*: Oh, daar is mijn sleutel. Die heeft al die tijd op de schoorsteenmantel gelegen. Ik wist wel dat ik hem ergens neergelegd had. *(doet de sleutel in haar tasje)* Het duurde wèl lang, voordat je bij de deur was. *(legt tasje op leunstoel)*

Henry: O ja?

Dora: Ik heb een eeuwigheid staan te bellen.

Henry: Ja eh, dat kwam eh, ik stond net boven op het trapje.

Dora: Op het trapje? Waar was dat in vredesnaam goed voor?

Henry: Schoonmaken. De planken. Die moesten nodig schoongemaakt worden, begrijp je?

Dora *(loopt bij hem langs)*: Geweldig Henry. En ik maar denken, terwijl ik daar stond te wachten: "Ik durf te wedden dat die oude doerak ligt te slapen". *(geeft hem in het voorbij gaan een kusje)*

Henry *(laat het maar wat over zich heen komen)*: Ik heb het vandaag druk gehad, dat kan ik je wel zeggen. Ik heb vandaag de kamer ook nog gedaan.

Dora: Nou, dat is te zien. *(pakt, zonder er aandacht aan te schenken, wat van de vloer en gooit het in de papierbak)*

Henry: Dat is mij dan ontgaan. *(duwt zijn krant achter één van de*

kussens op de bank, zij glimlacht en brengt haar jas naar de slaapkamer)

Dora (*vanuit de slaapkamer*): Ik ben bang dat het eten vandaag niet veel bijzonders wordt. Ik had in de pauze haast geen tijd om boodschappen te doen. (*terug*) Een paar kaastosti's kan ik wel maken. Vind je dat goed?

Henry: We kunnen wat mij betreft het eten vandaag wel overslaan. Ik eh, ik heb eigenlijk niet eens veel trek.

Dora: Geen trek? Na zo'n drukke dag en dan geen zin in eten? (*naar keuken*)

Henry: Ik heb vanmiddag nogal laat gegeten. Ik heb nu nog geen honger. Ik lust vanavond later wel iets; zullen we dat doen? Voordat we naar bed gaan nog een hapje eten?

Dora: Jij mag dan geen trek hebben, ik wel.

Henry: Weet je wat? Ga jij naar dat cafetaria hier om de hoek. Laat je wat lekkers voorzetten.

Dora: Kaas-tosti's kunnen het, wat mij betreft, best doen. (*ze pakt de boodschappen uit*) Heb je de melkboer betaald?

Henry: De melkboer?

Dora: Ja; ik heb je gevraagd hem te betalen.

Henry (*na een ogenblik*): Eh.. nou, nee. Nee, ik heb hem niet betaald.

Dora: Maar Henry! Dat je nu nooit eens wat kunt onthouden.

Henry: Er was niet genoeg geld in huis.

Dora: Klets niet. Ik heb je vanmorgen een briefje van f. 25,-- gegeven.

Henry: Ja lieverd, dat weet ik wel, maar..... (*Dora terug uit keuken naar bank*)

Dora: Of heb je het geld aan iets anders uitgegeven; nee toch?

Henry: Tuurlijk niet. Tenminste, niet alles. Maar eh... weet je, ik trof Sam en Charlie vanmorgen in het winkelcentrum. Wij hebben samen even in het café gezeten en toen moest ik hen wel iets aanbieden, vind je ook niet?

Dora: O ja? Waarom dat?

Henry: Wat?

Dora: Waarom moest je hun iets aanbieden? Konden ze dat zelf niet betalen? Maak dat de kat wijs. Weten ze wel, dat je zonder werk zit?

Henry: Nee, dat denk ik niet. We hebben het er niet over gehad.

Dora: Je wilt er niet voor uit komen, denk ik?

Henry: Nee, dat is het niet. Het kwam niet ter sprake.

Dora (*naar keuken*): Bovendien is het mij een raadsel wat jij in die kroeg had te zoeken.

Henry (*beetje aangebrand*): Ik dacht, misschien hoor ik daar wat.

Dora: Jonge ja! Dat zat er dik in!

Henry: Dat kan toch? Je gaat er op uit en dan loop je soms ergens tegenaan.

Dora: Hoe kan dat in de vredesnaam, als niemand weet dat je werk zoekt?

Henry: Ik kon toch wat opsteken van de een of ander?

Dora: Wat jij opsteekt van Sam gaat alleen maar over Sam; en wat Charlie aangaat, die heeft nog nooit wat anders gezegd als "Giet er nog maar eentje in". Als je dan toch in het winkelcentrum was, had je beter naar de bibliotheek kunnen gaan en de vacatures in de ochtendkranten na kunnen zien..

Henry: Dat heb ik gedaan.

Dora (*ziet hem aan en weet niet of ze hem geloven moet*): Is het waar?

Henry: Ja echt. Ik heb alle advertenties nageplozen en er was niets bij.

Dora (*haalt kranten uit boodschappentas*): Hier zijn de avondkranten. Kijk die ook nog maar even na. Wie weet staat er wat in. (*wil naar keuken gaan maar blijft staan als Henry begint te praten*)

Henry: Dora.....

Dora: H'mm?

Henry (*kalm*): Ik doe mijn best....

Dora (*kijkt hem even aan, glimlacht en zoent, een beetje aangedaan, zijn hand*): Natuurlijk Henry, vanzelfsprekend. Ik weet dat je je best doet.

Henry: Het zit mij alleen wat tegen. Je weet hoe zoiets gaat. Het zit wat tegen. Dat is het 'em. Maar dat verandert. Binnenkort heb ik een baan, wacht maar eens af.

Dora: Natuurlijk Henry, natuurlijk. Neem mij niet kwalijk.

Henry: Ik kan er niet tegen dat je er alle dagen uit moet. Ik zou het jou zo graag beter gunnen.

Dora: Dat weet ik, lieverd. Ik weet het.

Henry: Het wordt anders, dat zul je zien. Alles wordt anders. (*een kort gezamenlijk zwijgen dat verbroken wordt als Dora bij hem weggaat, Henry kijkt dan de kranten in*)

Dora: Als ik hier de hele avond blijf staan praten, krijgen we helemaal geen eten. (*begint tafel gereed te maken*)

Henry: Echt waar lieverd, ik heb helemaal geen trek... ga jij nou naar dat cafetaria voor een lekkere maaltijd.

Dora: Wil je mij kwijt?

Henry: Hoe kom je erbij? Waarom zou ik jou kwijt willen?

Dora: Je doet anders erg je best om mij zo snel mogelijk de deur uit te krijgen.

Henry: Voor je eigen bestwil. Ik bedoel, waar heb je vanmiddag in de pauze gegeten?

Dora: In de kantine natuurlijk. Tomatensoep en een broodje.

Henry: Zie je nu wel? Je bent aan een goede hapje eten toe.

Dora: Staat er wat in?

Henry (*legt de krant weg*): Nee. 't Zelfde als altijd. Alleen maar vraag naar mensen met een bepaalde opleiding. Ik heb de goede opleiding niet. Dat is mijn probleem.

Dora: En dat baantje bij het postkantoor dan? Daar hoefde je geen speciale opleiding voor te hebben?

Henry: Dat was rond de Kerstdagen. Er wordt nu geen personeel gevraagd. Tomatensoep geeft geen vulling. Helemaal niet met deze kou.

Dora: Dat was voor mij vandaag wel voldoende. (*er wordt geklopt*) Kom binnen.

Janet Greving komt binnen. Een opgewekt vrouwtje van ongeveer twintig jaar, typiste, ras-echt stadstype; praat plat.

Janet: Hallo! Hé Dora, wat was je laat vanavond?

Dora: Oh, hallo Janet.

Janet: Ik had jou al afgeschreven. Tot ik de buitendeur hoorde. Ik zat net te eten; toen heb ik mijn kliekje maar gauw naar binnen gewerkt, en: hier ben ik dan.

Henry: Ja, dat zie ik.

Janet: Wat nou, heb je de bokkepruik op?

Henry: Wat heeft er zo'n haast?

Janet: Ik wou jullie gewoon even dag zeggen.

Henry: Tjonge tjonge.

Janet (*teleurgesteld*): Ben je niet blij mij te zien, "man-van-mijn-dromen"? (*dan tegen Dora*) Zeg Dora, weet je nog van die jongen waar ik je van heb verteld?

Dora: Die lange zwarte, met die witte BMW?

Janet: Nee, die blonde, met die "lelijke eend".

Dora: O ja, die. Ja, ik weet het weer.

Janet: Hij stond vanmiddag op mij te wachten. Zondagavond gaan wij samen uit. Zo'n mooie jongen! Niet dat ie nou zo knap is, maar het is wel een lekker stuk, als je begrijpt wat ik bedoel.

Henry (*lusteloos*): Is dat alles wat je ons te vertellen hebt?

Janet: Ik dacht dat jullie blij zouden zijn. Maar als het je niet interesseert....

Henry: Janet, ik hoop niet dat je het erg vindt, maar eh.. wij hebben het nogal druk.

Janet: Oh? Nou ja, dat verandert de zaak, hé. (*tegen Dora*) Zeg, wat is

er met hem? Hij doet zo zenuwachtig.

Dora: O, niks bijzonders. Zeg, voor ik het vergeet, ik heb jouw blouse bij de stomerij opgehaald. *(pakt plastic tasje van stoel of bank)*

Janet: Fantastisch! Ik wist wel dat ik op je kon rekenen.

Dora: Hij is mooi geworden..

Janet: Eens even kijken. *(haalt blouse uit tasje en houdt het voor zich)*
Klasse hoor! Nu kan ik zondag weer goed voor de dag komen, vind je ook niet, Henry? *(geen reactie)* Nou ja, laat maar zitten. Ja jongen, ik weet dat je mij hier graag nog wat wilt houden, maar ik zal toch maar maken dat ik weg kom. *(naar deur)* Dag jongen! *(Henry keert zich af, Janet glimlacht naar Dora, dan snel af)*

Dora: Moest dat nu zo gek?

Henry: Wat?

Dora: Zoals je tegen Janet deed. Vrij onbeschoft, lijkt mij. Is er iets?

Henry: Nee, natuurlijk niet. Ik voel mij prima... Maar dat loopt hier maar in en uit... Daar krijg ik zo langzamerhand genoeg van. Dat is alles. *(keert zich af)*

Dora *(neemt hem even bedachtzaam op en gaat dan verder met het klaarmaken van de tafel, korte stilte)*: Heb je nog wat gehoord van... eh...

Henry: Waarvan?

Dora: Die brief die je geschreven hebt? Naar dat postbusnummer, weet je wel? "Geen speciale opleiding", weet dat je niet meer?

Henry: Oh, die; dat was ik al haast vergeten.

Dora: "Hoge beloning"... ja, zo was het toch...? 't Was anders wel wat geweest.

Henry: Als dat wat was geweest, dan had ik allang wat gehoord.

Dora: Dat kun je nooit weten... Je hebt die brief toch wel verstuurd, he?

Henry: Natuurlijk heb ik die verstuurd! Ik heb direct al gezegd, dat dat niet klopte. Houdt er maar over op, Dora. *(korte stilte)*

Dora *(moe/lusteloos)*: En waar zouden we dan naar toe moeten?

Henry: Kan me niet schelen. Gewoon een andere plaats om opnieuw te beginnen.

Dora: Zou dat wat uitmaken, denk je?

Henry: Waarom niet? 't Is het proberen waard, Dora. Een nieuw begin. De kansen kunnen keren op een andere plaats. Daarbij, ik... ik wil hier zo dolgraag weg. *(zakt neer op de bank)*

Dora: Waarom?

Henry: Ik heb er hier genoeg van, schoon genoeg. Het zit mij tot hier, het maakt mij strontziek. Bovendien, hoelang denk je dat we deze huur nog kunnen opbrengen?

Dora *(kijkt hem even aan en gaat gemakkelijk naast hem zitten)*: Het

komt wel goed, Henry. Zal je zien, over een poosje ziet alles er heel anders uit. Nu ben je wat zat van alles en ben je wat depressief; maar we kunnen er niet tussen uit knijpen alleen omdat het ons wat tegenzit.

Henry: Ik knijp er niet tussen uit, Dora. Ik zie alleen niet in, nu de zaken zo liggen, waarom we hier nog moeten blijven.

Dora: En mijn werk dan? Ik heb hier tenslotte nog een baan.

Henry: En hoe denk je dan dat ik dat vind?

Dora: Het heeft geen enkele zin.

Henry (*gaat staan, richting haard*): Nee, Dora. Ik heb er goed over nagedacht..... Als deze avond eerst maar voorbij is... dan gaan we weg.

Dora: Hoezo...? "Als deze avond eerst maar voorbij is".. Wat bedoel je daar mee? Wat is er dan vanavond?

Henry: Ik bedoel alleen maar... na vanavond beginnen we de verhuizing voor te bereiden, goed?

Dora (*met een glimlach*): Je bent een rare snoeshaan.

Henry: Zo is dat... Zeg, weet je wat? Waarom ga je vanavond niet naar die film, die je zo graag wilde zien.

Dora: Nu begin je al weer!

Henry: Je moet er eens uit, Dora. Ga fijn naar de film. En neem daarna een hartig hapje mee, een broodje hamburger of zo; dan eten we dat gezellig thuis op. Nou, wat zeg je ervan?

Dora: Ik zeg: Je lijkt wel gek.

Henry: Werkelijk Dora, je zou mij er een groot plezier mee doen.

Dora: Henry, gebruik toch je verstand. Ik ben niet van plan geld uit te geven. We hebben het niet eens!

Henry: Kan je uit het potje van de huur niet wat lenen?

Dora: En als dan straks de huur betaald moet worden, wat dan?

Henry: Dan bedenken we wel wat. Wie weet is de situatie dan heel anders. Je zou nu zo'n mooie avond kunnen hebben. Gun jezelf eens wat. Je hebt er recht op. Je werkt er hard genoeg voor... Nou?

Dora (*iets aangedaan*): O Henry!... Nee. Ik kan het niet.

Henry: Waarom nou niet? Het hoeft niet zoveel te kosten. We besparen de komende weken wat op het gas. Of op wat anders. Dat kan best. Toe nou! We slaan het eten nu over. En dan eten we vanavond samen iets lekkers.

Dora (*kijkt hem even aan, denkt na*): Okay Henry. Ik doe het.

Henry: Flinke meid! Haal nu maar gauw je jas. (*hij drijft haar zowat de slaapkamer in*)

Dora: Nu al?

Henry: Jazeker. De film begint over een half uur.

Dora: Hoe weet je dat?

Henry: Dat heb ik gezien toen ik bij de bioscoop langs kwam.

Dora: Je hebt alles al voor elkaar, hè?

Henry: Waarom niet? Maak maar dat je weg komt!

Dora (*lacht, gaat naar de slaapkamer, hij kijkt naar de bank net alsof hem iets te binnen schiet, dan komt Dora weer terug*): En jij dan? Waarom ga je niet mee?

Henry: Ik geef niets om films, dat weet je wel. Bovendien, ik wil even met die plank aan de gang, er mankeert iets aan.

Dora: Zo je wilt, lieverd.

Dora gaat weer slaapkamer in; hij kijkt haar na om er zeker van te zijn dat ze weg is, gaat vlug naar de bank, pakt haar tasje, maakt het open en haalt de sleutel van de buitendeur er uit, doet die in zijn broekzak en legt het tasje weer op de plaats; op dat ogenblik komt Dora terug uit de slaapkamer met haar mantel aan.

Dora: Vind je het echt niet erg?

Henry: Nee, echt niet. Ga nou maar.

Dora (*pakt haar tasje*): Ik weet werkelijk niet wat jou vandaag bezielt.

Henry: Ik wil jou alleen maar een gezellige avond bezorgen. Dat is alles.

Dora: Okay dan, tot vanavond. Dag schat. (*een haastig kusje, dan richting deur*) Zeg, je hebt hier toch geen bedoelingen mee, wel?

Henry: Wat zou ik hier nou voor bedoelingen mee kunnen hebben?

Dora glimlacht lief en gaat af. Henry blijft even stil staan, hoort dan de buitendeur slaan, kijkt de hal in om zeker te zijn dat ze weg is. Komt tevreden terug en doet deur dicht. Begint dan haastig de boel wat op te ruimen: boodschappen, kranten enz. vouwt het tafellaken op en bergt het op. Verandert hier en daar wat kleine dingetjes, zet tegelijk de meubels wat anders, met de bedoeling het wat presentabeler te maken, gaat naar de spiegel boven de schoorsteenmantel, trekt zijn boordje wat recht, realiseert zich dat hij geen stropdas om heeft, gaat naar de slaapkamer, komt terug met een stropdas, die hij al lopend omknoopt. Pakt jasje van de stoel en doet het aan. Strijkt met de handen het haar wat glad en is dan blijkbaar tevreden over het resultaat. Gaat in een impuls naar de keuken en pakt een flesje pils uit de koelkast, maakt het open en giet het in een glas. Drinkt er van. Op dat moment gaat de bel. Zet glas en flesje op de tafel en is van plan naar de deur te lopen. Bedenkt zich, komt haastig terug en drinkt nog een slok. Gaat dan de kamer uit, naar de buitendeur. Men hoort gemompel, dan komt Henry terug, gevolgd door James Franssen. Henry doet de deur dicht als Franssen in de kamer is. Franssen is een

net geklede, aantrekkelijke man, van ongeveer 55 jaar, een gedistingeerd persoon.

Franssen (*kijkt op z'n horloge*): Half acht. U bent een man van de klok. Keurig!

Henry: Ik was eerst bang dat ze niet zou weggaan. Ik heb er lang voor moeten praten.

Franssen: Dat is altijd het probleem met vrouwen. Ze zijn zo onvoorspelbaar.

Henry: Eh... gaat u zitten, meneer Franssen.

Franssen (*gaat zitten in leunstoel*): Dank u. Tot hoe lang blijft ze weg?

Henry: In ieder geval twee uren. Ze is naar de film.

Franssen: Zal ze zich niet bedenken? En terug komen?

Henry: Dan moet ze aanbellen, want ik heb haar sleutel. (*houdt sleutel omhoog*)

Franssen (*glimlacht bewonderend*): Mooi zo. (*Henry doet de sleutel weer in de zak*) Dan hebben we tijd genoeg.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto